

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobce: **P. L.**, zastoupen JUDr. Vlastimilem Rampulou, advokátem, se sídlem Karlovo náměstí 671/24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 64/17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 19. 10. 2015, č.j. 51729/2015-MZE-12151,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 19. 10. 2015, č.j. 51729/2015-MZE-12151 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 18. 5. 2015, č.j. 24529/2015-MZE-15112 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta žádost žalobce o určení správcem drobného vodního toku IDVT X nazývaného „Č. p.“, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů se opírají o nesprávné argumenty a jsou zatížena nesprávným právním hodnocením. Namítl, že nesouhlasí se závěrem žalovaného, že drobný vodní tok „Č. p.“ má určeného správce, kterým je státní podnik MILNEA státní podnik v likvidaci. Uvedl, že zjistil, že dne 9. 10. 2012, tj. v průběhu insolvenčního řízení tohoto podniku, vydalo Ministerstvo zemědělství rozhodnutí pod č.j. 1882240/2012-MZE-155112, podle kterého zánikem státního podniku Severomoravské vodovody a kanalizace zrušením bez likvidace (ke dni 30. 6. 2006) přešla

na státní podnik MILNEA správa drobných toků, kterou zaniklý státní podnik vykonával na základě určení ze dne 28. 5. 1984, č.j. 29084/OSS/84 a ze dne 29. 12. 1985, č.j. 33351/OSS/85. Namítl, že státní podnik MILNEA tak nebyl určen správcem drobného vodního toku podle ustanovení § 48 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, tak, jak to konstatoval žalovaný, ale tato správa na něj měla přejít v roce 2006. Namítal, že tento státní podnik neměl k roku 2006 a stále nemá v předmětu podnikání určenu správu vodních toků ani drobných toků. Je tak dle žalobce zřejmé, že státní podnik MILNEA není určeným správcem drobného vodního toku „Č. p.“ v souladu s vodním zákonem. Předmětné stanovisko žalovaného ze dne 9. 10. 2012 je dle žalobce rovněž v rozporu s výkladem sekce vodního hospodářství Ministerstva zemědělství ze dne 7. 10. 2011, č.j. 179407/2011-MZE, dle kterého je určen správcem drobného vodního toku vydaným rozhodnutím Ministerstva zemědělství anebo před 1. 8. 2010 jeho aktem podle ustanovení § 48 odst. 2 vodního zákona kdy správcovství nepřechází na jinou osobu v případě, že fyzická nebo právnická osoba, správcem drobného vodního toku určená, zemře nebo zanikne. Namítal, že tato skutečnost nebyla ve správním řízení spolehlivě objasněna a vysvětlena a nebylo tak postaveno najisto, zda drobný vodní tok „Č. p.“ má vůbec určeného správce. Žalobce tak zpochybnil závěr žalovaného, že žádosti nebylo možno vyhovět, protože tento drobný vodní tok již má určeného správce.

- [3] Žalobce dále namítal, že závěr žalovaného, že současný určený správce plní řádně své povinnosti podle vodního zákona, je nepravdivý. Uvedl, že samotného údajného výkonu správcovství se státní podnik MILNEA sám zřekl tím, že jeho výkon úkonem insolvenční správkyň převeď smluvně na jiný subjekt, a to Ostravské vodárny a kanalizace a.s. Tím dle názoru žalobce obešel ustanovení § 48 odst. 2 vodního zákona, když zákon neumožňuje výkon správy drobného vodního toku převádět smluvně na jiné subjekty. S tímto faktem se žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádal.
- [4] Dále namítl, že žalovaný ve svém rozhodnutí vychází z vyjádření insolvenční správkyň státního podniku MILNEA Mgr. Gabriely Švecové, která na základě výzvy věcně a místně příslušného vodoprávního úřadu uvedla, že nesouhlasí s určením jiného správce předmětného vodního toku, přičemž však není zřejmé, z jakého důvodu vyjádřila svůj nesouhlas a jaký závěr z tohoto stanoviska žalovaný dovodil, když již státní podnik MILNEA správu drobného vodního toku nevykonává. Uvedl, že toto stanoviska insolvenční správkyň je ze dne 24. 3. 2015, kdy činila pouze úkony k uspokojení pohledávek věřitelů a tuto svou činnost ukončila dne 19. 11. 2015, kdy Městského soudu v Praze předložila konečnou zprávu s vyúčtováním odměny a hotových výdajů insolvenčního správce. Uvedl, že je evidentní, že státní podnik MILNEA s ohledem na svůj právní stav (v likvidaci a v úpadku) správu drobného vodního toku nevykonává a nebude vykonávat ani v budoucnu. Nadto není dle žalobce zřejmé, zda je insolvenční správkyň oprávněna ve věci správy drobného vodního toku za státní podnik MILNEA v likvidaci vůbec vystupovat, když tento státní podnik má určeného likvidátora. Žalobce namítl, že ani tímto faktem se žalovaný nezabýval.
- [5] Žalobce dále namítal, že závěr žalovaného, že dospěje-li vodoprávní úřad k tomu, že není vhodné vyhovět žádosti z hlediska bezproblémové správy konkrétního drobného vodního toku, nemusí takové žádosti vyhovět, je nedůvodný a nepřezkoumatelný. Rovněž další tvrzení žalovaného, že vodoprávní úřad vyjadřuje obavu, že soukromá osoba by v komplikovaných podmínkách zastavěného území nebyla schopna správu drobného

vodního toku vykonávat stejně dobře jako dosavadní správce, postrádá dle názoru žalobce zdůvodnění. Žalobce tak shrnul, že takové závěry v sobě nesou prvky svévole.

- [6] Závěrem žaloby pak namítal, že tvrzení žalovaného, že ze žádosti nevyplývá, zda žalobce požádal i o určení správy zaústěného drobného vodního toku IDVT X, se nezakládá na pravdě, neboť tento drobný tok je obsažen v žádosti ze dne 27. 4. 2015 společně s drobným vodním tokem „Č. p.“. Pokud tak měl žalovaný pochybnost o určitosti žádosti žalobce, měl být žalobce vyzván k upřesnění žádosti.
- [7] Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil jednak žalobou napadené rozhodnutí, jednak rozhodnutí prvostupňové.
- [8] V písemném vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl její odmítnutí pro nepřípustnost, příp. zamítnutí pro nedůvodnost. K nepřípustnosti žaloby žalovaný uvedl, že podle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. lze napadnout jen úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Uvedl, že rozhodnutím o zamítnutí žádosti o určení správcem drobného vodního toku se zjevně nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují žalobcova práva, a to s ohledem na skutečnost, že žádný subjekt nemá právo na to být jmenován správcem drobného vodního toku.
- [9] K námitkám uplatněným v podané žalobě žalovaný uvedl, že již v odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že současný správce drobného vodního toku je právní nástupce zaniklých Severomoravských vodovodů a kanalizací Ostrava, které byla správcem určeny na základě opatření Ministerstva lesního a vodního hospodářství ze dne 28. 5. 1984, č.j. 29048/OSS/84, a to plně v souladu s výkladem k vodnímu zákonu sekce vodního hospodářství č. 92 ze dne 7. 10. 2011. Dále uvedl, že hodnocení právního stavu stávajícího správce není relevantní s ohledem na výkon správy drobného vodního toku, která probíhá bez připomínek správce povodí, jemuž připadá dohled nad správou drobných vodních toků podle ustanovení § 48 odst. 6 vodního zákona, a bez stížností ze strany jiných subjektů. Skutečnost, že jednotlivé úkony správy drobného vodního toku vykonávají na základě soukromoprávního vztahu Ostravské vodárny a kanalizace a.s., není pro samotné řízení relevantní, jelikož nositelem povinností správce je nadále státní podnik MILNEA, přenesení vlastního výkonu povinností není vodním zákonem jakkoliv vyloučeno. Dále uvedl, že tento správce drobného vodního toku nepožádal žalovaného o zrušení svého určení, ani nejsou dány jiné důvody pro takový postup, a proto také nebylo možné vyhovět žádosti žalobce. K námitce ohledně drobného vodního toku IDVT X, žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že žádosti zjevně nebylo možno vyhovět v rozsahu ani jednoho z uvedených toků, bylo by nadbytečné a v rozporu s principem hospodárnosti řízení, vyzývat žalobce k formálnímu doplnění žádosti, která stejně musela být zamítnuta.
- [10] Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, ve které k námitce nedostatku aktivní legitimace k podání žaloby uvedl, že je nepochybné, že předmětné rozhodnutí zasáhlo do právní sféry žalobce. V této souvislosti žalobce odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu sp.zn. 6 A 25/2002 a sp.zn. 8 As 47/2005, a shrnul, že je třeba vymezení úkonů způsobilých soudního přezkumu v první řadě podříditi kritériu, zda je předmětný úkon způsobilý zasáhnout do práv chráněných Listinou základních práv a svobod či kategorií chráněných čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. V této věci došlo k rozhodnutí o nezaložení žalobcem požadovaných práv a povinností, rozhodnutím tak došlo k zásahu do jeho právní sféry.

- [11] K věcné argumentaci žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný žádným způsobem nevyvrátil námitku týkající se toho, že v současné době předmětný drobný vodní tok nemá zákonným způsobem stanoveného žádného správce, a tedy v tomto smyslu neexistuje ani žádná překážka pro jeho určení žalobcem. Uvedl, že hodnocení právního stavu současného správce mělo být stěžejní úvahou žalovaného, neboť se jedná o zásadní důvod k zamítnutí žádosti. Dále uvedl, že odkaz žalovaného na soukromoprávní přenos práv a povinností spojených se správce drobného vodního toku na jiný soukromý subjekt nemůže obstát. Vodní zákon jednoznačně stanovuje, kdo a za jakých podmínek je oprávněn a může tuto činnost vykonávat, přičemž vodní zákon soukromoprávní převod práv a povinností založených veřejnoprávním rozhodnutím neumožňuje a nepřipouští.
- [12] Žalovaný podal k replice žalobce dupliku, ve které uvedl, že na určení správcem neexistuje žádný právní nárok. Určení správcem vodního toku posuzováno podle svého obsahu má spíše rysy tzv. delegačního aktu a je svou povahou blízké např. sjednávání veřejnoprávní smlouvy a ve správním soudnictví tak nelze dle žalovaného přezkoumávat rozhodnutí o tom, s kým taková smlouva bude sjednána, na koho bude výkon delegován, či nabídka bude přijata. Rozhodnutí o tom, na koho se deleguje výkon funkce správce vodního toku tak nemůže dle žalovaného zasáhnout do právní sféry žalobce.
- [13] Ke zpochybnění věcné správnosti napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že pokud určený správce drobného vodního toku státní podnik MILNEA následně přenesl výkon některých jednotlivých technických činností na jiný subjekt, nemá to žádný vliv na skutečnost, že tento státní podnik je nadále správcem předmětného drobného vodního toku.
- [14] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [15] Dne 28. 4. 2015 podal žalobce žádost o určení správcem drobného vodního toku s názvem „Č. p.“, IDVT X a X. Žalobce k podané žádosti přiložil situační výkres povodí Odry, dále stanovisko stávajícího správce drobného vodního toku státního podniku MILNEA ze dne 17. 2. 2015, stanovisko Povodí Odry ze dne 23. 10. 2014 a dále negativní vyjádření vodoprávního úřadu ze dne 21. 4. 2015. Žádost žalobce odůvodnil tím, že je majitelem pozemku, na němž se nachází koryto vodního toku Č. p., a některých dalších souvisejících pozemků. Uvedl, že vzhledem k situaci, kdy současným správcem je státní podnik v likvidaci, tak není dána potřebná záruka, že správa vodního toku je a bude nadále řádně vykonávána.
- [16] Rozhodnutím ze dne 18. 5. 2015, č.j. 24529/2015-MZE-15112, žalovaný žádost žalobce zamítl. V odůvodnění uvedl, že určeným správcem Červeného příkopu je na základě určení Ministerstva lesního a vodního hospodářství ze dne 28. 5. 1984, č.j. 29084/OSS/84, státní podnik MILNEA jako právní nástupce zaniklých Severomoravských vodovodů a kanalizací Ostrava. Uvedl, že v žádosti byl kromě předmětného toku Č. p. uveden i identifikátor vodního toku IDVT X, v tomto případě jde o bezejmenný tok, který je přítokem Červeného příkopu a nemá v současné době určeného správce podle ustanovení § 48 odst. 2 vodního zákona, což znamená, že je aplikováno ustanovení § 48 odst. 4 téhož zákona a správu vykonává správce vodního toku Č. p. Uvedl, že z žádosti jednoznačně nevyplývá, zda žalobce žádá i o určení správy tohoto vodního toku, když navíc je v příloženém výkresu zvýrazněn také tok IDVT X. Dále uvedl, že obecně platí, že v žádosti žadatel musí jednoznačně identifikovat drobné vodní toky.

- [17] Žalovaný v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí dále citoval vyjádření Povodí Odry, s.p., jako správce vodního toku, jehož je drobný vodní tok přítokem, a také vyjádření Magistrátu města Ostravy, odboru životního prostředí ze dne 21. 4. 2015. Bez ohledu na tato vyjádření žalovaný uvedl, že z ustanovení § 48 odst. 6 vodního zákona vyplývá, že odejmout správu drobného vodního toku určenému správci lze pouze, pokud určený správce neplní povinnosti podle vodního zákona nebo na výslovnou žádost určeného správce. Z doložených podkladů vyplynulo, že ani jedna tato skutečnost nenastala, a proto nemohl žalovaný žádosti vyhovět.
- [18] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 1. 6. 2015 rozklad, ve kterém uváděl obdobné námitky jako v podané žalobě.
- [19] Žalobou napadeným rozhodnutím ministra zemědělství ze dne 19. 10. 2015, č.j. 51729/2015-MZE-12151, byl rozklad žalobce zamítnut a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [20] V odůvodnění tohoto rozhodnutí ministr uvedl, že stanovisko dosavadního správce předmětného drobného vodního toku, resp. jeho likvidátora, ze dne 17. 2. 2015, je souhlasné, co se týče možné změny správce drobného vodního toku. S tímto stanoviskem však za státní podnik MILNEA v likvidaci nesouhlasí jeho určený konkurzní správce Mgr. Gabriela Švecová. Naopak stanovisko příslušného správce povodí je bez námitek, a z vyjádření vodoprávního úřadu vyplynulo, že dosavadní určený správce vykonává správu bez závad, přičemž tento úřad vyjádřil obavu, že soukromá fyzická osoba by v komplikovaných podmínkách zastavěného území nebyla schopna správu tohoto drobného vodního toku vykonávat stejně dobře.
- [21] Dále uvedl, že neshledal důvod ke zrušení určení dosavadního správce předmětného drobného vodního toku, příslušný správce povodí to ani nenavrhla. Navíc předmětný drobný vodní tok neslouží žalobci ani s jeho činností nesouvisí. Nebyly tak naplněny podmínky podle ustanovení § 48 odst. 2 vodního zákona. Uvedl, že správa vodních toků je nemajetkový institut a nijak nesouvisí s případným vlastnictvím pozemků tvořících koryto vodního toku nebo staveb v něm. Pokud tedy příslušný vodoprávní úřad dospěje k závěru, že vyhovění žádosti není vhodné z hlediska bezproblémové správy konkrétního drobného vodního toku, nemá povinnost takové žádosti vyhovět. Má-li tento drobný vodní tok určeného správce, takové žádosti ani nelze vyhovět. Uvedl, že jiná je situace u drobného vodního toku IDVT X, kde však ze žádosti žalobce nevyplývá, zda žádá i o určení správy tohoto vodního toku.
- [22] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [23] Oba účastníci řízení s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [24] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba ne/byla podána důvodně.

- [25] Soud se nejprve zabýval námitkou žalovaného vznesenou v jeho písemném vyjádření k podané žalobě, tj. že je žaloba dle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. nepřípustná, neboť napadeným rozhodnutím se nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují žalobcova práva, a to s ohledem na skutečnost, že na určení správcem vodního toku není právní nárok.
- [26] Soud k tomu uvádí, že je nepochybné, že na určení správcem vodního toku není právní nárok, to ovšem ještě neznamená, že z této skutečnosti lze dovodit nepřípustnost správní žaloby, neboť i v případě jiných typů rozhodnutí není dán právní nárok na kladné vyřízení (např. z daňového práva lze zmínit žádost o prominutí daně), avšak případné negativní rozhodnutí o takové žádosti, stejně jako v nyní projednávaném případě, do práv žadatele a do jeho právní sféry nepochybně zasahuje. V této souvislosti lze potvrdit odkazy žalobce na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č.j. 6 A 25/2002-42, a ze dne 21. 10. 2008, č.j. 8 As 47/2005-86, které jsou na nyní projednávanou věc, zejména první uvedený judikát, zcela příléhající a na něž soud v podrobnostech odkazuje.
- [27] Soud se proto dále mohl žalobou zabývat věcně.
- [28] Podle ustanovení § 48 odst. 2 vodního zákona správu drobných vodních toků nebo jejich ucelených úseků jsou oprávněny vykonávat obce, jejichž územím drobné vodní toky protékají, nebo fyzické nebo právnické osoby, popřípadě organizační složky státu, jimž drobné vodní toky slouží nebo s jejichž činností souvisejí, nebo státní podniky na základě určení Ministerstvem zemědělství. O určení správcem a zrušení správcem drobného vodního toku rozhoduje Ministerstvo zemědělství na základě žádosti; to neplatí v případě určení správcem nebo zrušení správcem drobného vodního toku organizační složku státu nebo státní podnik, jehož předmětem podnikání nebo předmětem činnosti je správa drobných vodních toků. Současně s určením správcem organizační složku státu nebo státní podnik u drobného vodního toku, u kterého byla dosavadním správcem organizační složka státu nebo státní podnik, přechází z dosavadního na nového správce drobného vodního toku právo hospodaření k pozemkům s korytem takového vodního toku, vodní díla s takovým vodním tokem související a pozemky pod těmito vodními díly, pokud jsou tyto nemovitosti ve vlastnictví státu.
- [29] Podle ustanovení § 48 odst. 4 téhož zákona na drobných vodních tocích, ke kterým nebyl určen správce drobného vodního toku, vykonává jejich správu správce vodního toku, jehož je drobný vodní tok přítokem, a to až do doby, než bude správce určen podle odstavce 2. To platí i v případě, je-li na drobném vodním toku, ke kterému nebyl určen správce drobného vodního toku, ucelený úsek drobného vodního toku, ke kterému byl určen správce drobného vodního toku.
- [30] Podle ustanovení § 48 odst. 6 téhož zákona správce povodí vykonává dohled nad správou drobných vodních toků. Pokud správce drobného vodního toku neplní povinnosti podle tohoto zákona, může Ministerstvo zemědělství na návrh správce povodí zrušit určení správcem drobného vodního toku.
- [31] V daném případě byla žádost žalobce o určení správcem drobného vodního toku správním orgánem I. stupně zamítnuta dle ustanovení § 51 odst. 3 správního řádu z toho důvodu, že předmětný drobný vodní tok měl v rozhodné době určeného správce v souladu s vodním zákonem, tj. byla zjištěna skutečnost, která znemožňovala žádosti vyhovět, a proto správní orgán I. stupně neprováděl další dokazování. Z ustanovení § 48 odst. 6 vodního zákona

vyplývá, že odejmout správu drobného vodního toku určenému správci lze pouze, pokud určený správce neplní povinnosti podle vodního zákona nebo na výslovnou žádost určeného správce, přičemž taková skutečnost nebyla v průběhu řízení zjištěna. Žalovaný je oprávněn odejmout správu drobného vodního toku pouze za podmínek uvedených v ustanovení § 48 odst. 6 vodního zákona nebo na základě žádosti správce drobného vodního toku v souladu s ustanovením § 48 odst. 2 téhož zákona.

[32] K námitce žalobce, že závěr žalovaného, že drobný vodní tok Č. p. má určeného správce, je nesprávný, soud uvádí, že dne 9. 10. 2012 vydalo Ministerstvo zemědělství pod č.j. 1882240/2012-MZE-155112 rozhodnutí, podle kterého zánikem státního podniku Severomoravské vodovody a kanalizace zrušením bez likvidace (ke dni 30. 6. 2006) přešla na státní podnik MILNEA správa drobných toků, kterou zaniklý státní podnik vykonával na základě určení ze dne 28. 5. 1984, č.j. 29084/OSS/84 a ze dne 29. 12. 1985, č.j. 33351/OSS/85. Správu předmětného drobného vodního toku tedy dle určení z roku 1984 a 1985 vykonával státní podnik Severomoravské vodovody a kanalizace, ze kterého ke dni 30. 6. 2016 přešla na státní podnik MILNEA. Státní podnik MILNEA tak není přímo určeným správcem drobného vodního toku dle ustanovení § 48 odst. 2 vodního zákona, ale jeho správa na něj přešla z původního určeného správce k roku 2006. V této souvislosti je pak dle názoru zcela nerozhodné, že státní podnik MILNEA nemá v předmětu podnikání uvedenou správu vodních toků, jelikož tato skutečnost není pro faktický a právní výkon této správy jakkoli podstatná, když ji vodní zákon nevyžaduje. Soud se tak neztotožnil s žalobcovým zpochybněním, že předmětný vodní tok správce vůbec nemá a má za to, že je tomu právě naopak.

[33] K další námitce týkající se právního stavu státního podniku MILNEA, resp. smluvního převodu výkonu správy drobného vodního toku na společnost Ostravské vodárny a kanalizace, a.s., soud uvádí, že ze skutečnosti, že subjekt vykonávající správu vodního toku podle vodního zákona tento soukromoprávním jednáním přeneše její výkon při současném zachování jeho práv a povinností vyplývajících mu z vodního zákona na jiný subjekt, ještě a priori nelze dovozovat, že tento subjekt správu nevykonává řádně, resp. že obchází vodní zákon či se výkonu správcovství zřekl. Dle názoru soudu je hodnocení právního stavu dosavadního správce (v likvidaci) podstatné jen do té míry, pokud není dána dostatečná záruka, že bude správa vykonávána řádně, což však není nyní projednávaný případ, neboť bylo zjištěno, že správa předmětného drobného vodního toku probíhá bez připomínek správce povodí, který dohlíží nad správou drobných vodních toků ve smyslu ustanovení § 48 odst. 6 vodního zákona, resp. bez stížností jakýchkoliv dalších subjektů. Soud tak shrnuje, že ačkoliv správce smluvně převedl výkon správy drobného vodního toku na jiný subjekt, tak nositelem práv a povinností správce dle vodního zákona je stále státní podnik MILNEA, který o zrušení svého určení nikdy žalovaného nepožádal.

[34] Soud se dále zabýval další námitkou žalobce týkající se vyjádření insolvenční správkyne státního podniku MILNEA Mgr. Gabriely Švecové, kde zpochybnil, zda je tato vůbec ve věci správy drobného vodního toku za státní podnik MILNEA v likvidaci oprávněna vystupovat, když tento podnik má určeného likvidátora.

[35] Ze stanoviska likvidátora jednajícího za stávajícího správce drobného vodního toku státního podniku MILNEA ze dne 17. 2. 2015 vyplynulo, že tento nemá námitek proti určení žalobce správcem tak, aby nebyly blokovány všechny procesy spojené s údržbou vodního toku, a nebyl v budoucnosti znehodnocen.

- [36] Naopak insolvenční správkyň státního podniku MILNEA v likvidaci Mgr. Gabriela Švecová s tímto ve svém vyjádření ze dne 24. 3. 2015, které si k určení žalobce správcem vodního toku Č. p. vyžádal vodoprávní úřad, nesouhlasila, když upozornila na to, že souhlas udělený ke správě vodního toku s ní nebyl ze strany likvidátora konzultován a že oprávnění s dispozicí a majetkem náležejícím do majetkové podstaty svěřuje zákon insolvenčnímu správci.
- [37] Ve spise je dále obsaženo stanovisko Povodí Odry, s.p., ze dne 23. 10. 2014, které je bez námitek.
- [38] Spis obsahuje také vyjádření vodoprávního úřadu ze dne 21. 4. 2015, ze kterého vyplynulo, že dosavadní určený správce vykonává správu bez závad, přičemž tento úřad vyjádřil obavu, že soukromá fyzická osoba by v komplikovaných podmínkách zastavěného území nebyla schopna správu tohoto drobného vodního toku vykonávat stejně dobře.
- [39] V daném případě soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí sice trpí určitými vnitřními rozpory, jelikož stejně jako prvostupňové rozhodnutí konstatuje, že se v případě správcovství drobného vodního toku jedná o nemajetkový institut, který nijak nesouvisí s případným vlastnictvím pozemků tvořících koryto vodního toku nebo staveb na něm, na druhou stranu však žalovaný příliš nereflektoval skutečnost, že žalobcem bylo zpochybněno oprávnění insolvenční správkyň v této věci za státní podnik MILNEA jednat. V daném případě však dle názoru soudu není podstatné, kdo mohl v dané věci za státní podnik MILNEA jednat, neboť z dokazování provedeného před správními orgány vyplynulo, že předmětný vodní tok řádně určeného správce má a výkon správy vodního toku probíhá bez připomínek správce povodí.
- [40] Žalobce dále zpochybňoval závěr žalovaného, že dospěje-li vodoprávní úřad k tomu, že není vhodné vyhovět žádosti z hlediska bezproblémové správy konkrétního drobného vodního toku, nemusí takové žádosti vyhovět, přičemž dále zpochybnil také tvrzení žalovaného, že vodoprávní úřad vyjadřuje obavu, že soukromá osoba by v komplikovaných podmínkách zastavěného území nebyla schopna správu drobného vodního toku vykonávat stejně dobře jako dosavadní správce, postrádá dle názoru žalobce zdůvodnění. V daném případě toto odůvodnění napadeného rozhodnutí dle názoru soudu aprobovat lze, byť je velmi obecné a lze si jistě představit podrobnější vyjádření, a to zejména s ohledem na místní poměry. Z obsahu správních rozhodnutí však vyplývá, že k posouzení věcných důvodů žádosti vůbec nedošlo, když žádost byla zamítnuta, protože bylo zjištěno, že drobný vodní tok určeného správce má.
- [41] V poslední žalobní námitce žalobce namítal, že tvrzení žalovaného, že ze žádosti nevyplývá, zda žalobce požádal i o určení správy zaústěného drobného vodního toku IDVT X, se nezakládá na pravdě, neboť tento drobný tok je obsažen v žádosti ze dne 27. 4. 2015 společně s drobným vodním tokem „Č. p.“.
- [42] V případě bezejmenného toku s identifikátorem IDVT X se jedná o přítok Č. p., kde v souladu s ustanovením § 48 odst. 4 vodního zákona, vykonával správce vodního toku Č. p.
- [43] Z obsahu žalobcovy žádosti ze dne 27. 4. 2015 soud zjistil, že žalobce do části „identifikátor drobného vodního toku“ uvedl tato čísla: X (pozn. soudu Č. p.) a X. Žalobce tak uvedením tohoto identifikačního čísla drobného vodního toku vyjádřil svou vůli být určen správcem nejen pro drobný vodní tok Č. p., ale i pro tento jeho bezejmenný přítok, přičemž je zcela

logické, že důvody pro určení správcem tohoto bezejmenného toku jsou identické jako pro určení správcem hlavního vodního toku Č. p. Lze však konstatovat, že o předmětném drobném vodním toku (Č. p.) nebylo věcně rozhodováno, neboť bylo zjištěno, že tento drobný vodní tok již má určeného správce. Stejně tak tedy nebylo rozhodováno o drobném vodním toku č. X, jež je přítokem hlavního vodního toku, a proto i ve vztahu k tomuto vodnímu toku dospěl žalovaný k závěru, že má určeného správce. Tato námitka je tak dle názoru soudu irelevantní, neboť za situace, kdy bylo shledáno, že hlavní vodní tok má určeného správce, pak je zřejmé, že tento vykonává správu i na jeho přítocích.

- [44] Soud tak závěrem shrnuje, že je dle jeho názoru podstatné, že žalobce nesplňuje podmínky pro správcovství drobného vodního toku § 48 odst. 2 vodního zákona, neboť pouhá skutečnost, že je vlastníkem okolních pozemků či že by mu vodní tok sloužil k jeho činnosti, nezakládá nárok na jeho určení správcem drobného vodního toku, neboť v daném případě správce tohoto vodního toku určen je a plní své povinnosti, čímž se žalovaný dle názoru soudu v napadeném rozhodnutí náležitě zabýval.
- [45] Soud tedy ze všech výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- [46] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. listopadu 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

